

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 5 Martie st. v.

„Ungaria ori va fi maghiară, ori nu
va fi!”

„Magyarország vagy magyar lesz, vagy
nem lesz!”

Aceasta e devisa societății maghiare
moderne.

Deviza aceasta stă, ce-i drept, în
contradicție cu toate tradițiile țărilor
supuse coroanei ungare, stă în contradic-
ție cu învoielile încheiate între Casa dom-
nitoare și popoarele supuse sceptrului ei,
stă în contradicție cu făgăduințele date
de fruntașii națiunii maghiare sunt acum
vre-o douăzeci de ani, ba stă în con-
tradicție chiar și cu legile fundamentale
ale statului ungăr: cu toate acestea ea este
emisă în coloanele unui organ guverna-
mental, „Nemzet” (Nr. dela 15 Martie),
cel mai de căpetenie organ de publicitate
al Maghiarilor.

Sunt acum trei ani, când am primit
sarcina de a susține și noi programul par-
tidului național român, am dis, în primul
număr al „Tribunei”:

Ceea-ce ne-a făcut să primim această sar-
cină e dorința de a îndemna pe concetățenii
noștri români la o lucrare întinsă pe toate țe-
renele și de a încerca să le dovedim, că este în
patria noastră lucrarea pacinică cu puțință.

Credeam dar atunci, că lucrarea paci-
nică e și pentru noi cu puțință în țeara
aceasta, ba voiam să li-o dovedim aceasta
chiar și celor ce n-o credeau.

Am voit să li-o dovedim, — și alții
vor avea să se pronunțe, dacă zadarnică
a fost ori nu încercarea, pe care am
făcut-o.

Cât pentru noi nu ne sfîm a mă-
turis, că dându-ne mereu silința de a
convinge pe alții, am slăbit noi înșine în
credința, pe care o aveam atunci. Nu-i
vorbă, tot mai credem, dar nu ne mai
mirăm de cei-ce nu cred.

Căci experiențele, pe care le-am făcut
noi înșine în propria noastră lucrare, nu
pot de loc să fie luate drept argumente
pentru susținerea tezei emise de noi. Și
tot cam de același fel sunt și experiențele,
pe care alți Români le-au făcut în a lor
lucrări.

Un singur om, dl Ludovic de Mo-
csáry, s'a găsit între Maghiari, care ne-a
ajutat să cultivăm în Români credința, că
nu sunt zadarnice încercările spre a-și

asigura puțința lucrării pacinice. Acest
om a fost însă hulit de întreaga societate
maghiară, și nu s'a găsit între Maghiari
nimeni, cari ar fi avut curajul eivie de
a-l lua în apărare. Abia acum câteva
zile alegătorii sei din orașul Halas au
declarat, că tot se bucură de încrede-
rea lor.

Dl Ludovic de Mocsáry le mulțume-
ște alegătorilor sei pentru această manife-
stațiune de încredere printr'o scrisoare pu-
blicată în nrul dela 11 Martie al ziarului
„Egyetértés.”

„Onorabila întrunire de partid, — dăce dl
Mocsáry, — nu s'a mărginit să apere numai pe
acela, pe care la alegeri l-au onorat cu votul
lor, față cu partida adversară, ci au luat po-
zițiune hotărâtă față cu curentul ajuns la predom-
nare în cestiunea naționalităților, curent, care nu
poate să aibă decât rezultatul, că o parte din
poporațiunea țării se pune pe picior
de războiu cu cealaltă, că se lătește
amăriciunea și li se răpescă speranța
de puțința unei viețuiri pacinice ace-
lora, care doresc în toată sinceritatea
să trăiască, fideli patriei, în pace cu
Maghiarii, cum a fost aceasta timp de
o mie de ani.

„E de mare importanță fapta aceasta,
Domnule Președinte! Nu mai stau de aici înainte
singur, dacă, minat de tăria convingerii mele,
îmi ridice vocea slabă; nu numai între patru
ochi ori cu o mai călduroasă strângere de mână
mă încredințează oameni numeroși, dintre care
mulți cu pozițiuni însemnate, că aprobă vederile
mele, ci din mijlocul floarei maghiarismului se ri-
dică o voce, pe care poate s'o audă publicul
întregi țeri, și care enunță potrivit cu tradițio-
nala politică de naționalități, că dreptatea și echil-
itatea e cea mai bună politică.

„Srigătul din Halas va produce un efect
impăciunitor și va inspira încredere în toți aceia,
care, vădând intoleranța ce domnesce acum, au
început să peară speranța, că se mai poate găsi
un mijloc pentru asigurarea conviețuirii pacinice
a naționalităților în țeara aceasta.”

Frumos vorbește dl Ludovic de Mo-
csáry; pagubă numai, că ne spune, că
alții, chiar și cei ce îl aprobă, o fac acea-
sta numai între patru ochi ori cu o tai-
nică strângere de mână, ear' alegătorii din
Halas — în fața alegerilor, pe când în
„Nemzet” se enunță în coloane deschise,
tot ca manevră electorală, principiul, că
„Ungaria ori va fi maghiară, ori nu va fi.”

Nu dl Ludovic de Mocsáry cu ale-
gătorii sei din comuna Halas exprimă sen-
timentul public al Maghiarilor, ci dieta,
care l'a respins, partidul seu, care l'a
respins, întreaga presă maghiară, care l'a
respins, îl exprimă „Nemzet”, care vorbe-
ște lămurit, fiindcă nu se teme nici de
public, nici de procuror.

„În cestiunea maghiarisării, — dăce „Nem-
zet” vorbind de reuniunile de cultură, — cal-
culul înțelept și resonamentul rece pune margini
nisiuinelor noastre.

„Maghiarisarea naționalităților aședate în
masse mari nu poate fi scopul nostru, căci poli-
tica serioasă nu poate să urmărească realizarea
unor lucruri imposibile. Nu e întemeiată dar'
acusarea, că voim să-i maghiarisăm pe Români
și pe Slovaci... Apoi nici că avem trebuință de
aceasta. Masele inculte și brute sunt așa di-
când mute.”

Nu vor deci concetățenii noștri ma-
ghiar să-i maghiarizeze pe Români prosti,
fiindcă nu-i pot maghiariza și n'au ne-
voie să-i maghiarizeze, căci prostii sunt
ca nise muți.

Resonament mai clar nici că se poate.
Ce vor atunci Maghiarii?

„Statul național maghiar avem să-l pri-
vim nu numai ca scop al nostru, ci
formează totodată și punctul nostru
de plecare. Ungaria ori va fi maghiară, ori, —
ceea-ce nici că n'e iertat să presupunem — nu
va fi

„În părțile Dunării, ale Tisei, ale
Târnavelor, ale Oltului, nici că se poate
închipui alt stat decât unul maghiar.
N'ar fi însă în interesul nostru să facem, că ca-
racterul maghiar al statului să aibă numai de
gramatică.
Maghiar al statului e destul, că puterea publică,
guvernul, legislativa, direcțorii de
stat și inteligența din țeară să aibă caracter ma-
ghiar. Dacă afară de puterile publice mai e ma-
ghiară și partea precumpenitoare a averii, și a
inteligenței, aceasta asigurază pe din destul ca-
racterul maghiar al statului maghiar.”

Românii pot dar' să trăiască și ei
aici pe pământul acesta, pot să muncească,
pot să plătească toate dările, pot să-și
verse sângele pentru „patria comună”,
dar' au să rămână săraci și prosti, căci
averea și inteligența nu li se cuvine în
statul acesta decât celor ce sunt ori se
pretind Maghiari, — putere publică, gu-
vern, legislativă, direcțorii, avere, inteli-

gență, — toate aceste sunt lucruri, care
în țările acestea numai maghiare pot să fie.

Ear' aceste ni se spun într'un organ
oficios, se propagă sub autoritatea con-
silierilor actuali ai Maiestății Sale Mo-
narchului nostru.

Ei bine! noi înțelegem cu totul alt-
fel lucrurile.

E o dezvoltare națională românească în
țările supuse coroanei St-lui Ștefan cu puțință:
acesta e principiul, dela care nimeni nu se poate
abate, fără-ca să intre în conflict cu simfmentul
public al Românilor și să alunece pe un teren
primejdios atât pentru patrie, cât și pentru na-
țiunea noastră.

Așa am dis la 25 Aprilie 1884, în
primul număr al „Tribunei”: tot așa
dicem și acum.

Atunci însă erau mulți oamenii, care
credeau ceea-ce diceam noi; ear' acum ne
vine par'că și nouă înșine să ne îndoim
despre cele ce dicem.

Un stat „național maghiar” n'a exi-
stat nici odată, nu există astăzi și — cel
puțin aici în Carpați — nici că are să
existe vre-odată.

Statul poliglot ungăr ne are, câtă
vreme putem spera în el dezvoltarea noastră
națională, ca cetățenii liberi, care sunt gata
să dea avutul și sângele lor pentru patria
lor: un stat național maghiar n'ar pute să
ne aibă decât ca robi, care sunt totdeauna
gata de a se uni cu ori-și-ce dușman contra
stăpânilor sei.

Și de aceea acela, care vorbește despre
un stat național maghiar, calcă legile țării,
ațîță spiritele, comite o crimă contra pa-
triei și contra tronului; și împinge mai-
toare precumpenitoare a cetățenilor la acte
de desperațiune.

Aceasta nu poate să o facă decât un
smintit ori un om ajuns la desperațiune.

Când dar' în „Nemzet” și în
„Pester Lloyd”, cele mai autorizate
organe de publicitate ale actualului gu-
vern, se vorbește cu atâta stăruință despre
un „stat național maghiar”, ba se face
aceasta chiar în ziua de 3/15 Martie, atunci
ni se produce sentimentul, că actualul gu-
vern se află în mare strîmtoare și caută
ceva undeva, ca să cadă cu onoare și să
lase cel puțin impresia, că a voit un lucru
mare, care nu s'a putut, fiindcă el a cădat.

Nu, credința cea bună se nu ni-o
perdem: tocmai acum să credem, tocmai

Foiața „Tribunei”.

Rusălin.

— Baladă. Cântată de poporul român din Bănat. —
Culeasă de Ștefan Țarină.

I.

Frunză verde leștean,
Hoi săracul Dămian!
Numai un fecior avea,
Preste măsură-l iubia.
Rusălin l'a fost chemat,
Pe la scoale 'mi-l'a dat;
Șapte scoli a învățat,
Ca să se popească 'n sat.

II.

Când acasă el venia,
Taică-seu din graiu grăia:
„Rusăline, dragule! . . .
„Acum taica să te 'nsoare,
„Nevastă pe cini vom lua-re?
„Pe Veta din Căvâran,
„Că are-un căzan de bani,
„Au pe Lena din Măidan
„Numai c'un sfertar de bani . . .
Rusălin din graiu grăia:
„Taică, taică, dacă vrei,
„Nevastă mie să-mi iai
„Pe Lena dela Măidan
„Numai c'un sfertar de bani . . .”

Taică-seu îl asculta,
Cu Rusălin se ducea
Și pe Lena logodia,
La trei luni nunta făcea,
Acasă o aducea . . .

III.

Multă vreme nu trecea,
Postul Pascilor venia;
Rusălin la tîrg mergea,
El cu Veta se ținea,
Pe la ea se abătea;
Veta din graiu îi grăia:
„Rusăline, dragule!
„Tu se nu te fi 'nsurat,
„Tu pe min' m'ai fi luat; —
„Taie tu pe Lena ta,
„Vin' la mine și mă ia! . . .”
Rusălin din graiu grăia,
Cam cu frică cuvînta:
„Veto, Veto, draga mea!
„Eu pe Lena o-aș tăia!
„Dar' taică-meu, Dămian
„Pe la scoale m'a fost dat,
„Ca să mă popesc în sat
„Și eu nu m'oiu popi 'n sat,
„Ci voiu muri spînzurat
„Ca un mare blăstemat! . . .”
Veta din graiu îi grăia:
„Nu te teme nimica!
„Că am un căzan de bani
„Și-oiu plăti la domni mari,
„La domni Lugojuui,
„Chinezii 'mpăratului,

„Galbenii nenumărați
„Cu sfîrtarul măsurăți;
„Și nimica nu 'ți-a fi
„Și tu dragă te-i popi;
„Eu pe tine te-oiu scăpa
„Și-amîndoi ne-om cununa! . . .”
(Va urma.)

Detronarea principelui Alexandru
de Bulgaria.

(Urmare și fine.)

Eu și frate-meu trebuia să stăm în sala
de mîncare, ale cărei uși și ferestri erau păzite
de străji îndoite. Preste dî era o căldură nesu-
portabilă. Mașina vaporului nostru era preste
măsură îndesată de cărbuni spre a accelera mer-
sul, ca astfel ori-ce încercare de scăpare ce s'ar
fi putut face de pe tîrmul românesc, să fie
împedecată. Din fericire nu s'a făcut nici una,
căci ofițerul de pază avea porunca, ca la prima
încercare să mă împușce. Pe la mezul nopții
treceam pe la Rusciuc și a doua zi pe la 2 oare
după ameați eram pe la Galați. De câte-ori
treceam pre lungă un oraș, soldații la comandă
se culcau ca să nu poată fi văduți de pe tîrm.
La 4 oare după ameați, în sfîrșit, am ajuns la
hotarele Rusiei, unde am tras la pîchet. De aci
am mers spre Reni și curios lucru, că nimeni
nu se găsea la debarcader, nici măcar un gen-
darm. Un ofițer a plecat în oraș și s'a informat,
că nu mă pot primi fiindcă n'au instrucțiuni dela
St.-Petersburg. Am rămas pe vapor. A doua zi

dimineața la oarele 9 $\frac{1}{2}$ s'a prezentat la mine un
locotenent-colonel dela gendarmi și 'mi-a arătat
o telegramă dela Obratceff, în care se porunca
autorităților dela Reni, ca să primească pe princi-
pele de Battenberg și să-l lase să călătorească
la hotare pe drumul cel mai scurt. Gendarmeria
era răspunătoare de siguranța principelui, de-
oare-ce viața lui în Rusia ar fi amenințată. La
rugarea mea locotenent-colonel a telegrafat la
Petersburg, dacă nu 'mi-s'ar permite să călăto-
resc via Galați, adevă să trec pe pămînt
românesc? Acest drum ar fi fost cel
mai scurt, dar' răspunsul suna, că principele
numai preste Woloczyska sau Varșovia poate să
meargă.

La 10 oare eu și frate-meu, însoțiți de un
gendarm rus și de un ofițer bulgar, am mers la
primarul din Reni, unde 'mi-se făcuse cartirul.
Gazda mea era un Bulgar prietinos, dar' durere
că încă tot nu eram liber. Înaintea casei mele
străjuiau 2 gendarmi călări, în curte erau 3 sen-
tinele și înaintea ușei dormia un căpitan dela
gendarmi. La rugarea mea, guvernul 'mi-a pus
la dispozițiune un tren separat spre Rasdelnaja,
cu care puteam să ajung la trenul accelerat dela
Odesa. Des-de-dimineață am plecat la gară și
bani trebuincioși pentru drum, care 'mi-s'au dat
într'o cutie de țigări, neputîndu-i purta în mîni,
aveam nevoie de o traistă și vădînd pe condu-
cătorul locomotivei cum își duce merindea într'o
traistă de pele, am cumpărat-o dela el. Trenul
nostru a plecat la 7 și un sfert dimineața. Unde
ne opriam, pururea doi gendarmi închideau în-

acum se sperăm, tocmai acum se fim tari în hotărîrea de a le dovedi Maghiarilor, că poate să existe Ungaria și fără ca să fie stat național maghiar, cum a existat timp de o mie de ani.

Revistă politică.

Sibiu, 5 Martie st. v.

Casa deputaților austriacă a respins cu o majoritate de 193 contra 82 voturi proiectul minorității, prezentat de deputatul Trojan în privința textului poliglot al notelor de bancă și a acceptat fără nici o schimbare proiectul respectiv al comisiunii. Impresiunea, ce a făcut-o discursul deputatului Dr. Gregr, era, după o scire din Viena a diarului „Narodni Listy”, pe aci se produce un rezultat de votare în favorul Cehilor. Expunerile deputatului Cehilor juni au avut asupra Polonilor un efect atât de puternic, că oamenii se temeau, că clubul Polonilor se va abține corporativ dela votare. Chiar și asupra membrilor clubului german a produs oratorul atâta impresiune, că presidentul acestui club stătea pe gânduri, dacă nu ar trebui, în butul guvernului, să spriginească această neînsemnată pretențiune cehică. După ce în sfârșit Slovenii, Dalmatienii și clubul Coronini au fost aplicați să voteze pentru proiectul minorității, acceptarea aceia era un lucru hotărît, dacă guvernul, înțelegându-și situația, nu ar fi produs încheierea sedinței și nu ar fi amînat prin aceasta votarea pe ziua următoare, spre a-și asigura într'aceea majoritatea.

În general discursul deputatului Gregr a produs o impresiune adîncă asupra tuturor și mai ales asupra guvernului austriac. Și într'adevăr nu se mai poate ascunde contrastul ce există între teoria de egală îndreptățire a ministerului și între insistarea lui pre lungă exclusivul text german-maghiar pe notele de bancă. Chiar o foaie oficioasă e de părere, că arare-ori s'a confundat egala îndreptățire a raselor cu mecanica egalizare a limbilor cu atîta obiectivitate și cu atîta serioșitate, precum s'a făcut aceasta cu privilegiul debaterii asupra pretențiilor Cehilor.

Presa oficioasă maghiară își ascunde neceazul pe cât se poate pentru cele ce le-a dat dl Gregr despre Ungaria și pe de o parte îl ia pe acesta în zeflema, pe de altă parte se încearcă a face reclamă guvernului dlui Tisza. Astfel provocându-se la acel pasagiu din discursul dlui Gregr, unde se dăce că Austria atrîna dela Ungaria, „Nemzet” spune, că e bine ca publicul maghiar să o știe și să-și-o însemne, că în Austria se afirmă chiar contrarul dela aceea ce opoziția impută mereu guvernului ungar.

Cestiunea convenției comerciale cu România nu înaintează de loc. Din parte oficioasă mereu se asigură, că ba ați, ba mîne se vor reîncepe negocierile

trările. Seara la 7 oare am sosit la Bender. În cupeul învecinat sedea un polițaiu și 3 gendarmi. În Bender erau 4 regimente de infanterie și 1 diviziune de cavalerie; regimentul tatălui meu Nr. 23 și regimentul arhiducei Carol Ludovic cu Nr. 24. La intrarea trenului în gară un public numeros aștepta pe peron și care cu mirare mă privea. Contrar tuturor rugărilor mele, au aprins lămpile în vagon lipsit de perdele și astfel stam ca într'un felinar. La 9 oare seara am ajuns la Rasdelnaja, unde după o scurtă pauză m'am suit într'un cupeu de dormit al trenului accelerat Odesa-Kiev și în care eram păzit de un polițaiu și 2 gendarmi. La 10 oare am sosit la granițele austriace, unde cu entuziasm am fost primit. Numai la acest punct am aflat pentru prima oară cele ce se petreceau în Bulgaria.

Eram grozav de obosit, suferisem teribil în cursul acelor 8 zile. Nu mă supărau chinurile fizice la cari am fost expus, ci ingratitudea poporului meu, pentru al cărui bine cred a fi lucrat necurmat și fără preget; ingratitudea armatei mele, pe care am condus-o la victorii glorioase; acestea sînt cari m'au rănit adînc și apoi starea de chinuri, în care m'am găsit cinci zile în care nu sciam, dacă în cel mai apropiat minut nu voi muri în urma unui omor miserabil comis de un criminal, acestea au fost prea mult!

în privința acestei convenții. Și aceste asigurări se continuă acum de vre-o câteva luni încoace. Înainte de asta cu vre-o câteva zile scria „Fremdenblatt”, organul oficiului nostru de externe, următoarele:

„Delegații români, cu toate că s'au închis delegațiunile, n'au sosit încă și nici nu se știe, când vor sosi. Ori-cât de viu ar fi interesul nostru pentru a se relua aceste negocieri și în special pentru a se ajunge la un rezultat definitiv favorabil, trebuie să admitem, că și România dorește tot așa de mult reînceperea negocierilor, și că trebuie să fie motive de o importanță extremă, care se opun la începerea lor. Credem că nu greșim, dacă vom lua ca motiv principal iminenta încheiere a unei convențiuni între imperul german și România. Această convențiune, care va fi prezentată în decursul acestei săptămîni corpurilor legiuitoare ale ambelor state contractante, este de natură de a limpedi relațiunile noastre cu România, adică de a ne face să cunoaștem, ce are România de gînd să ne dea și din acest punct de vedere nu putem decât să aprobăm amînarea negocierilor între Austro-Ungaria și România. Mai înainte de a cunoaște diversele pozițiuni ale noii convențiuni vamale și comerciale germano-române, nici nu poate cineva săi, dacă situațiunea s'a mai îmbunătățit sau nu. Convențiunea încheiată la 1880 între România și Germania a avut ca basă convențiunea noastră cu România și fiindcă aceasta a încetat, acum a trebuit să se facă un aranjament pe o nouă basă, ale cărei consecuențe le vom cunoaște cît de curînd.”

O depeșă ce o primesc „Neue Freie Presse” dela corespondentul ei din București adeverese presupunerea, că reînceperea negocierilor între Austria și România va urma numai după ce se va delibera odată în camera României convențiunea comercială germano-română. Există însă o scire mai proaspătă, care pune în perspectivă o nouă amînare a negocierilor convenționale. Asume un organ oficios din București împărtășește, că după cum se aude, dl Dimitrie Sturdza va petrece pe regele și pe regina la Berlin. Dacă această scire se va adeveri, negocierile se vor amîna pînă în luna viitoare, pentru-că în acest caz ministrul Sturdza, care e însărcinat cu conducerea negocierilor convenționale cu Austro-Ungaria, numai să ajungă la Viena.

După toate scrierile câte le avem pînă ați, nu mai încap de îndoială, că la 13 l. c. s'a fost planuit un atentat în contra Țarului. În ziua aceasta s'a ținut în biserica catedrală „Petru și Pavel” serviciul dumnezeesc într'umintirea împăratului Alexandru II, a cărui viață a fost stînsă la 13 Martie 1881 prin un proiect de dinamită de al nihilistilor; Țarul voia să meargă cu trăsura la catedrală, când deodată fură arestați șese studenți, care îl așteptau în cale și voiau să-l ucidă întocmai ca pe nefericitul lui tată. Faima aceasta s'a răspîndit pretutindenea cu iuteala fulgerului și a produs în toată lumea cea mai penibilă impresiune. Presa europeană întreagă e cuprinsă acum deodată de cel mai negru pesimism în ceea ce privește viitorul. „Național Zeitung” din Berlin dăce, că conflictul din afară ar duce la o crîșă lucrurilor din Rusia. Chiar rusofila „Kreuzzeitung” aduce aminte, că în Rusia anumite curente au fost adese-ori mai puternice, ca voința curții. Liniștea relativ la Bulgaria dovedește, că Rusia nu umblă după vînat mîerunt, ci după vînat mare.

„Die Post” aduce un articol, despre care se dăce că ar fi inspirat. În acest articol se dăce, că conjurătorii și-au schimbat caracterul; nu anarchismul, ci eliberarea de sub absolutism e ținta lor. Ei au devenit din nou decabristi, care contează mai mult la starea de transacțiune a războiului, că la starea de transacțiune a anarhiei. Atentatele lor au să învețe pe Țarul, ca numai războiul și biruința pot să-i mai redea autoritatea ce începea a și-o pierde. Ei sperază la toată întîmplarea la o sguduire a sistemului dominant, urmeze apoi biruință ori derută; Țarul pînă acum s'a opus partidului de război. Se poate să continue cu represaliile în contra nihilistilor și a decabristilor, dar' atunci trebuie să se aștepte a fi mai curînd ori mai tîrziu stîns de pe lume prin un atentat. El ar pute

iniția reforme interne, dar' atunci ar trebui să înceapă cu lovituri de pumni în contra panslavismlui. Și așa trebuie o putere supranaturală, spre a pute denega războiul. Europa trebuie să se aștepte la o politică prin denegarea războiului ce a devenit sgomotos în Rusia. Europa trebuie să se aștepte la o politică a desperațiunii, care probabil se va manifesta prin nise dureroase cutezanțe.

Eată dar' situația după planuitul atentat în contra Țarului rusesc!

Din „Reichsrath”-ul austriac.

(Urmare și fine.)

Ministrul de finance, Dr. cavaler de Dunajewsky: Nu mă vedeam silit a molesta pe onorata casă cu o explicare a părerilor mele asupra cestiunii de față nici atunci, dacă s'ar fi ținut o vorbire lungă și vehementă, dacă nu am ave un proiect de schimbare pozitiv. De vreme-ce însă un astfel de proiect ne zace înainte, este o datorință, că să declar onoratei case, scurt încît se poate, că guvernul nu poate să aproabe un astfel de proiect de schimbare.

Se înțelege, că eu nu pot să urmez antevorbitorului pe vastul teren al diferitelor popoare, în al căror nume — nu știu sine ori cum mandato — el a vorbit. Nu pot să urmez la discuțiuni asupra dualismului, la pretinse întrevorbiri ale ministrilor-prasidenți de dincoace și de dincolo; dar' eu nu voesc să urmez nici pe un teren, pe care dl antevorbitor l'a pîșit cu multă iscusință, pe terenul sentimentului. Mi-a fost depărtat gîndul și intențiunea, de a vătămă sentimentul vre-unui membru din casa aceasta, și eu de sigur că respectez frumosul sentiment al iubirii către limba părintească. Dacă antevorbitorul ar cunoaște mai bine trecutul meu, poate-că ar admite, că eu am dat dovezi despre acel sentiment. Cu toate acestea eu cred, că există poziții și împregiurări, când acest sentiment trebuie să rămîna înapoia privirii în trebuințele și necesitatea traiului împreună al mai multor popoare.

Acum la obiect. Eu într'adevăr nu am creșut, — și prin aceasta admir numai retorica antevorbitorului — că îi va succede chiar în cestiunea de față, de a ține o vorbire atât de lungă, atât de intensivă pe cît de spirituală și de ironică. Obiectul e de tot de o mică importanță pentru guvern. Guvernul a aflat această dispoziție legală în statutul anului 1878, ear' dacă din întîmplare în anul 1877 un deputat din partea dreaptă a vorbit în contra acestei dispozițiuni, un deputat ce astăzi este membru al guvernului, acest fapt dovedește numai un lucru ce nu are lipsă de dovadă, anume că se întîmplă foarte des și se va întîmpla încă des, că părerile proprii despre anumite cestiuni trebuie să se schimbe după diferența punctului de privire. Dacă dl antevorbitor va ședea odată aici, atunci sînt convins, că va vorbi altcum, ca astăzi. (Ilaritate generală.) Căci există împregiurări, asupra cărora nu este stăpîn nici un om, ear' aceasta nu detrage nimic tîriei de caracter. Un lucru apare dintr'un punct de privire așa, dintr'altul altcum. Așadar guvernul s'a aflat înaintea unei legi ce exista deja, și de vreme-ce guvernul față cu proiectul de bancă nu poate să iee un alt punct de privire, decît acela al economiei și al financelor, el s'a întrebă, dacă sînt de lipsă schimbări și ce fel de schimbări ar fi practice și de lipsă.

Și apoi legea aceasta ce există de ani nu a dat privilegiu la nemulțumiri în ceea ce privește textul notelor. (Strigăte în dreapta: ba da!) Mă rog domnilor, guvernul tot atât de puțin trebuie să știe totul, ca și stîmății domni. Se înțelege că e posibil — căci oameni sîntem cu toții — ca să se fi ivit vre-o nemulțumire. Mie nu-mi este cunoscut nici un cas, și regret că nu-mi s'a adus la cunoștință de cu bună vreme. Și această se referese nu numai la poziția mea actuală, ci și la poziția mea ca profesor la universitate, când am avut mai mult timp disponibil ca acum, și când în decursul ferierilor petreceam la țeară între țărani, cari de sigur că nu cunoșteau limba germană. În patria mea am văzut țărani umblînd cu bancnote de zece și de cinci. Nimînu-i însă nu-i venia în minte să întreb: ce însemnează aceste bancnote, poate din simplul motiv, că cifrele sînt aceleași la toate popoarele europene. În sfîrșit trebuie să recunosc, că valoarea bancnotelor mai de mult era tipărită în toate limbile imperiului, cu singura excepțiune a bancnotelor de o mie floreni. Se vede că au pornit din acel punct de plecare, că acela, care posedă o notă de o mie floreni, de sigur ca vorbește și limba germană.

Eu din parte-mi nu aș ave nimica în contra, ca însemnarea vechiă a bancnotelor să rămîna și astăzi, cu toate că din punct de privire al naționalității, eu am cu totul alt sentiment,

am același sentiment, căruia i-am dat expresiune în comisiune. Eu nu pun nici cel mai mic pond pe aceea, ca într'un colț mic al bancnotelor să stee două cuvinte în limba maternă. Aceasta este însă o afacere de sentiment, asupra ei nu se poate argumenta, ear' dacă dl antevorbitor într'o vorbire emfatică a ținut de bine a vorbi despre bancnote, care ar da dovadă despre existența popoarelor, cred că în focul vorbirii a scăpat pe neașteptate o expresiune, pe care nici el nu cred că o va considera de motivată. Asume că un popor nu prin literatură și artă, nu prin agricultură și industrie, nu prin alte prestațiuni politice și sociale să-și poată dovedi existența sa, ci numai prin bancnote să afle lumea, că el există. Eu am o altă părere despre manifestațiunea existenței unui popor.

Acum mă întorc la resortul meu. O altă trebuință s'a manifestat, de care am amintit încă în comisiune. Un domn, mi-e cunoscut în persoană, care cunoaște bine limba germană și multe alte limbi, a dat în loc de o bancnotă de zece una de o sută, nota i-s'a retrimis însă aflându-se greșeala. În privința aceasta ar fi de dorit o schimbare a notelor. Cît privește însă textul în mai multe limbi al notelor, trebuie să repet cele dîse în comisiune, executarea egalității limbilor pe textul notelor, ce precum s'a dîse este dorința guvernului e în cazul acesta imposibilă. Tehnice, ce e drept, ar fi posibil a tipări 20 de texturi pe o singură notă, noi avem artiști, cari pot să o facă aceasta; atunci însă scrisoarea ar lua o astfel de dimensiune, încât nimeni n'ar fi în stare să citească textul german, cel cehic ori cel polon ci numai cu lupa. Așa dar' nu rămîne alta de făcut, decît a tipări întreg textul într'o singură limbă, ear' ținînd cont și de proiectul contrar, ar trebui ca în celelalte limbi să tipărim numai valoarea. Dar' aceasta nu este egalitate.

În care limbă să fie dar' întreg textul? Și aici nu e vorba de superioritatea uneia s'au alteia din limbi, ci vorba e, care limbă este în teritoriul statului și afară de stat mai răspîndită și mai înțeleasă. Fosta bancă polonă reg. din Varșovia avea note cu text polon și francez, pentru-că ea ținea, ca bancnotele ei să fie primite și afară de regatul polon. Aceleași interese are fiesce-care bancă mare, ca textul să fie compus într'o limbă foarte răspîndită; și că această limbă la noi este cea germană, nu se poate trage la îndoială. Pornind din punct de plecare al antevorbitorului, ar trebui să dîcem, că fiind statul poliglot el, când bate monede, trebuie să bată valoarea lor în limbile patriei. Înceați a o face aceasta, dlol! Nu se poate. Pe moneda de un florin avem numai un text german, celalalt e latin, și cu toate aceste fiesce-care țeran polon ori ceh primesc bucuros florinul. (Ilaritate. Strigăte în stînga: Argint!) Asemenea e și cu moneda mîeruntă. Prin aceasta am voit numai să dovedesc, că nici un principiu pe pămîntul acesta nu poți să-l duci pînă la extremele sale consecuențe, fără de a da naștere multor neînțelegeri în viața practică. Referitor la noiele negocieri cu Ungaria, referitor la mai mare energie față cu Ungaria etc., am onoare de a declara, că lucrul, din punctul meu de privire, precum și din punct de privire al guvernului imperial, nu este de o mare importanță practică; politicesce încă nu este atât de important, încît să pară consult, a inscena noue negocieri în privința aceasta. Consecuența ar fi aceea, că noi pentru o afacere — după părerea mea — foarte neimportantă am trăgăna opul transacției fără a ști, că ce poate să se întîmple în viitor. De aceea eu nu pot să recomand onoratei case nouele negocieri, ci rog, că dacă s'au primit atâtea dispozițiuni importante ale statutului de bancă, să se primească și acesta.

Dl antevorbitor s'emi permită la sfîrșit numai o singură observație: Sine ira et studio atâtea s'au vorbit în numele popoarelor. Însă există cestiuni, la a căror discuțiune nu se poate ști, sînt ele eșite din popor, sau au menirea de a intra în popor. Apoi în privința aceasta mi-aș permite rugarea, ca să nu se agite poporul pentru un lucru puțin important. Într'adevăr, într'o cestiune de o condiție inferioară și formală, nu se plătesce să o facă omul aceasta. (Bravo! Bravo!)

Vasaty: (un membru al partidului vechiu cehic.) Dacă ar sta în fața parlamentului acestuia un alt ministru-president, de pildă Coloman Tisza, el ar vorbi de tot altcum, decît a vorbit ministrul de finance Dunajewski. El le-ar dăce Maghiarilor: „Ca ministru constituțional sînt responsabil parlamentului austriac; și de aceea nu pot să păsesc înaintea majorității cu un proiect, cum îl voesc Maghiarii”. Vorbitorul este convins, că Maghiarii vor ceda, dacă se lovesc de un punct de privire hotărît al guvernului austriac. Însă guvernul nostru nu este energic, și noi nu avem un ministru-president cu numele

Coloman Tisza. (Aprobări sgomotoase în întreaga casă.) Guvernul nostru s'a supus dictaturii maghiare. (Aprobări generale.)

În acest înțeles au mai vorbit Slovenul Poklukar și Rutenu Kowalski, apoi desbaterea s'a întrerupt fiind 3 oare după ameași.

În ședința de Marți 15 Martie n. s'a continuat desbaterea asupra ș-lui respectiv, ear' la votarea nominală a fost respins proiectul minorității „pentru textul poliglot al notelor” cu 194 contra 82 voturi. Pentru textul poliglot au votat numai Cehii, Slovenii, unii membri ai clubului „Trentino”; mulți Poloni s'au abținut dela votare. Din clubul Coronini au lipsit mulți membri, între care și contele Coronini. Principele Aloisiu Lichtenstein și clubul seu au votat parte contra proiectului lui Trojan, parte s'au abținut dela votare. Din toată 194 de voturi, care au fost în contra proiectului lui Trojan, numai 64 au fost din partea partidului guvernamental, 130 au fost ale opoziției. Miniștrii au votat în contra proiectului, baronul Prazak a lipsit, ceea-ce a produs o mare ilaritate pe băncile Cehilor.

De ale Aradanilor.

Un abonent al nostru ne trimite o corespondență, în care se plânge, că Preasfinția Sa Părintele Episcop Ioan Mețianu nu a spriginit balul român dat în favorul „Reuniunii femeilor române”, dar' a „onorat cu prezența sa” balul casinei ofițerilor din Arad, cu toate că acest bal s'a dat în timpul postului, când călugărilor nu le este iertat să umble pe la baluri.

E naiv om abonentul nostru.

Aflăm dintr-o notiță publicată în numărul 71 al ziarului „*Aradî Közlöny*”, că în adevăr între notabilitățile „civile” (polgári vendégek) a fost și Episcopul Mețianu, însoțit de secretarul seu Părintele Ignatie Pap.

Ei! au fost! — și ce-i mai departe?! Cine poate să-i oprească?! Archiereii greco-orientali și călugării gr.-or. sunt mai presus de papistași și de cei greco-catolici, care bagă de seamă la tot pasul, pe care-l fac, pentru-ca nu cumva să jignească sentimentele religioase ale creștinilor. Biserica română greco-orientală s'a modernizat, a intrat într'un curent de idei mai liberale, a pornit pe calea progresului, și călugării români greco-orientali umblă prin birturi și cafenele, merg la teatru și pe la baluri, fac curte pe la cocoane, au câte-odată chiar și aventuri galante, mănâncă carne în zile de post nu numai la ei acasă, ci chiar și prin locuri publice, căci oameni sunt și ei — și încă oameni luminați, cari s'au desfiat de „prejudiciile timpurilor ruginite”.

Apoi cine să-i și oprească?

Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron, capul bisericii e cel mai îngăduitor dintre toți părinții sufletești, om liberal, care ține mai presus de toate la formele constituționale; ear' sinoadele și congresul național bisericesc se compun și ele tot din oameni cu vederi moderne, liberale, progresiste.

Fericită biserică!

Cei drept, preoțimea își perde încetul cu încetul autoritatea, disciplina bisericească slăbește, concubinategle se sporesc și creștinii încep a trece în mase la alte biserici.

Pre când Părintele Mețianu umblă cu secretarul seu pe la baluri în timp de post, alt călugăr, Părintele Augustin Hamsea, se plânge în coloanele aceluiași ziar, în care Episcopul seu e pus între „polgári vendégek”, că dirigătorii publici fac printre Românii greco-orientali propagandă catolică, — nu greco-catolică, ci catolică.

Dar' — ce ne pasă de câțiva oameni rățeci? Lucrul de căpetenie e liberalismul, progresul, avântul modern!

Într-o parte Românii greco-orientali trec la biserica greco-catolică, într'alta la cea reformată, ear' într'alta se pregătesc o trecere la cea romano-catolică: nu mai e aici vorba de oameni, ci de un curent de demoralizare, care s'a ivit într'una din bisericile române și se lățește mereu în două din diocesele acestei biserici.

Timp de 83 de ani Românii greco-orientali nu au avut archierei, n'au avut nici un fel de organizațiune bisericească, și atunci ei au resistat față cu ori-ce propagandă: trebuia să aibă archierei aleși de ei înșiși și cele mai frumoase întocmiri bisericesci, ca să slăbească în credința lor.

Și ce i-a slăbit.

Abusul, pe care l-au făcut de întocmirile bisericii și de puterea bisericească nisce oameni, care sînt prea inculți, ca să înțeleagă importanța, pe care o are religiunea pentru cultura și conservarea noastră națională, ori prea slabi, ca să poarte sarcina grea, pe care o au primit în viața bisericească.

Cronică.

Moștenitorul de tron Rudolf a plecat în 15 Martie la 12 oare noaptea la Berlin. Îl însoțesc adjutanții maiorul contele Rosenberg-Ocsini și căpitanul de fregată de Wohlge-muth. Moștenitorul de tron și suita sa va lua cuartir în castelul regesc din Potsdam și va petrece vre-o 7 zile acolo. În 22 și 23 Martie n. moștenitorul de tron va pleca din Berlin la Viena, de unde apoi se va duce la Abazzia.

Din corpul diplomatic. Maiestatea Sa a dispus pensionarea trimisului extraordinar și ministru plenipotențiar la curtea portugaleză a baronului Ernst Brenner-Felsach, exprimându-i cu prilegiul acesta cea mai înaltă mulțumire.

Noul ministru plenipotențiar austriac la București contele Goluchowski a sosit în 15 Martie acolo.

15 Martie în Brașov a fost serbat cu mare pompă. Au participat mai mult ca 1500 persoane. „Kultur-egylet”-ul, reuniunea femeilor protestante, reuniunea de cântări, ambele casine, gimnasiul și reuniunea industriale, s'au înfățișat corporativ. Mulți cetățeni de naționalitate săsească au luat parte la festivitate. Redactorul ziarului „*Brassó*”, Szerény, a dat cu prilegiul acesta o foaie comemorativă, care cuprinde și un articol de al lui Kossuth. Entusiasmul e mare. Din multe zidiri fălăia stindardul național. Lui Kossuth i-s'a trimis o depeșă de felicitare. Seara în teatru se țin o reprezentațiune festivă. — Astfel sună o depeșă trimisă lui „*Pester Lloyd*”. Se pare că compatrioților maghiari le fierb creierii. Noi le dicem: „nu vă jucați cu focul!”

Administrație „model”. Administrația averii orfanilor din comuna Hodságh se pare că se ia de tot ușor. Comuna a însărcinat cu administrația banilor pe notarul ei, ear' rezultatul manipulațiunii lui a fost un deficit de 18,000 fl. Ca caracteristică pentru procedura ce se practica servească faptul, că în cartea principală era indusă o pretensiune de 6000 fl., asupra căreia nu există nici măcar o cuitanță și nici că se scie, cine anume datorește suma respectivă. În decurs de nouă ani nu s'a făcut nici odată socoteala. — Postarul din Zákány cu numele Szendery a fost arestat, căci s'a aflat o defraudățiune din partea lui. Cu toate că el avea o leafă de 1200 fl. la an, a prăpădit moștenirea fratelui seu mai mic în scurt timp. Acesta devenind desperat, a împușcat asupra fratelui seu, acesta de frică a căzut la pământ, ear' tinerul creștând, că l'a împușcat, s'a sinucis.

Manifestațiuni bulgare pentru regele Umberto. „*Agence Reuter*” primesc din Sofia scirea următoare: Ieri seara (14 Martie n.) se duseră vre-o 500 persoane, între care și Pania, mai mulți ofițeri și funcționari civili, cu muzica în frunte, înaintea consulatului italian, ear' de acolo înaintea zidirii reuniunii italiene, în scopul de a aduce agentului italian ce se află acolo, felicitările poporului bulgar pentru Regele ce-și serbează ziua nașterii, și pentru a exprima simpatia poporului bulgar cu națiunea italiană. Secretarul agenției mulțumi pentru manifestațiune.

Expoziția din Paris. Jurnalele spun, că toate statele, înainte de a li se trimite invitarea oficială, vor fi înecunoscințate oficios despre ține-re expoziției la 1889. După scirile incuse vor lua parte oficială la expoziție toate statele Americii, și cele din ostul extrem. Se crede că cele mai multe state europene vor fi oficial reprezentate la expoziție. Austro-Ungaria, Rusia și Germania, dacă nu va numi fiesce-care un comisar general separat, vor forma cel puțin prin industrialii și neguțătorii lor un sindicat. La tot casul ele vor participa la expoziția științelor, a literaturii și a artei frumoase.

Cardinalul Vannutelli. În consistorul secret, ținut în Vatican în 14 Martie sub preșidenția Papei, a fost numit de cardinal nuntial papal dela curtea din Viena și episcopul Niceii, Msgr. Serafino Vannutelli. — Noul cardinal — precum se scrie din Viena — ar fi designat ca urmașul resposatului secretar de stat papal cardinalul Jacobini. Msgr. Vannutelli, ce e drept, a exprimat unele îngrijiri la Roma față cu primirea noului ofițiu, dar' apoi însuși Papa pune mare pond pe chemarea lui de secretar de stat, de aceea numirea lui se așteaptă în curând.

Accident pe calea ferată. La accidentul căii ferate Boston-Providence s'au aflat 30 persoane moarte, 40 au fost rănite. Trenul de persoane consta din 8 vagoane; 5 cădură dela o înălțime de 50 urme și au fost cu deservire zdrobite. Celelalte au fost stricate, au rămas însă pe pod.

Nea. Din Bern se depeșează, că în toată Elveția ninge mereu. Trenurile sosesc cu întârziere. Comunicația însă nu e stricată.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1887.

Programa lucrărilor.

1. Raportul secretarului general despre activitatea Academiei în decursul anului înțetat 1886—87.

2. Alegerea comisiei pentru examinarea lucrărilor făcute în decursul anului înțetat 1886—87.

3. Alegerea comisiei financiare pentru cercetarea compturilor din anul înțetat 1886—87 și pentru combinarea bugetului pe an. 1887—88.

4. Alegerea comisiei pentru cercetarea publicațiilor prezentate la concursul premiului de 1500 lei al „Asociațiunii craiovene pentru înaintarea învățământului public” pe anul 1887.

5. Darea de seamă a d-lui B. P. Hașdeu despre lucrarea „*Marelui Etimologie al României*”.

6. Raportul comisiei însărcinate cu cercetarea publicațiilor prezentate la concursul premiului Năsturel-Herescu de 4000 lei și a premiului Heliade-Rădulescu de 5000 lei pe 1887.

7. Raportul comisiei însărcinate cu cercetarea manuscrisului prezentat la concursul premiului Lazăr pe 1887: „*Flora descriptivă a unui județ din România*” după alegerea concurrentului.

8. Relațiune secțiunii literare asupra probelor de traducere din „*M. T. Ciceronis, De officiis lib. I.*” prezentate la concurs.

9. Raportul comisiei financiare asupra compturilor pe anul 1886—87.

10. Raportul comisiei însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în decursul anului înțetat 1886—87.

11. Regulamentarea premiilor ce sînt a se da din fondul G. San-Marin.

12. Determinarea subiectului ce este a se pune la concursul premiului Heliade-Rădulescu de 5000 lei pentru anul 1890.

13. Decisiune privitoare la premiul Alexandru Ion Cuza.

14. Raportul comisiei însărcinate cu revizuirea regulamentului general.

15. Raportul comisiei însărcinate cu facerea explorărilor dela Căcuteni.

16. Raportul comisiei permanente a bibliotecii.

17. Discursul de recepțiune al dlui Gr. Cobălcescu (Art. 25 Stat., 63 Reg.).

18. Alegerea unui membru al Academiei în secțiunea literară în locul reposatului G. M. Fontaninu.

19. Alegere de membri onorari și corespondenți.

20. Cestiunea ortografiei. Continuarea discuțiunii asupra lui U mut final.

21. Alegerea comisiei de 9 membri pentru cercetarea publicațiilor ce se vor prezenta la concursul premiilor Năsturel-Herescu de 4000 lei și Lazăr de 5000 lei pentru anul 1888.

22. Alegerea comisiei pentru cercetarea lucrărilor ce se vor prezenta la concursul premiului Heliade-Rădulescu pe 1888: „*Nunta la Români*”. Studiu etnografic comparativ.

23. Formarea bugetului pe a. 1887—88.

24. Alegerea președinților și vice-președinților secțiunilor. (Art. 14 stat.)

25. Alegerea secretarului secțiunii istorice pe 7 ani, 1887—1894. (Art. 15 stat.)

26. Alegerea delegațiilor pentru anul 1887 până 1888.

27. Raportul secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1886—87.

Domnilor colegi!

Cu puține zile în urma închiderii sesiunii generale trecute Academia noastră a pierdut pe unul din membrii sei, G. M. Fontaninu, care lovit de o crudă și dureroasă boală, nu se mai putuse asocia la lucrările noastre de mai mulți ani. La 24 Aprilie 1886 moartea a pus sfârșit tristei pozițiuni, în care se afla.

La 11 Iulie st. n. 1886 a înțetat din viață la Milano Bernardino Biondelli, membru onorar al Academiei. Biondelli, prin scrierea sa „*Saggio su dialettico gallo-italico*” (Milano 1853), și-a câștigat un loc de frunte în filologia romanică, și el a arătat totdeauna o simpatie deosebită pentru Români. Prin moartea lui am pierdut pe unul din vechii amici ai națiunii noastre din Italia.

I. Ședințele de preste an.

Ședințele noastre ordinare de Vineria au fost în acest an ocupate cu diferite discuțiuni și comunicări științifice făcute de membri.

Într-o ședință extraordinară ținută la 15 Septembrie și în cea ordinară dela 17 Octomvrie s'a discutat cestiunea stabilirii numirilor proprii topografice ale Dobrogei, asupra căreia guvernul ceruse părerea Academiei. S'au exprimat asupra acestei însemnate cestiuni două păreri deosebite. Una susținea, că în principiu în locul numirilor topografice străine, turcesci, bulgăresci, cari toate sînt relativ moderne și parte mare introduse prin dominațiunea turcească, să se întrebuițeze numirile românești corespunzătoare, și chiar să se introducă numiri nouă spre a se pune în acest mod sigiliul reîntrării acestei vechi provincii românești în statul român. Excepțiune dela această normă s'ar face numai cu localitățile de o însemnătate mare, a căror schimbare de nume ar pute produce oare-cari confuziuni. Ceealtă părere era, că nu trebuie a se atinge într-un nimic nomenclatura topografică, ci a se lăsa așa cum este, căci ori-ce schimbare ar aduce confuziuni și ar rupe firul dezvoltării istorice.

Academia nu a luat nici o decisiune, lăsând ca guvernul să hotărească soluțiunea acestei cestiuni importante din punct de vedere al statului.

În mai multe ședințe publice și private dl coleg V. A. Urechia a făcut comunicări verbale despre documente istorice adunate în călătorii ce d-sa a făcut print țeară. În ședința publică dela 14 Noemvrie d-sa a arătat cum a aflat la biserica din Brăniștea în județul Romanului mormântul familiei lui Miron Costin.

În aceeași ședință dl membru corespondent St. Hepites a făcut comunicări despre clima Bu-

cureșilor în anul 1885, după observațiunile și datele strînse și publicate de institutul meteorologic din capitală.

Colegul nostru dl G. Barițiu a comunicat două lucrări: o dare de seamă despre expozițiunea istorică dela Budapesta din anul trecut și un raport despre săpăturile dela Aquincum lîngă Buda. Amîndouă aceste lucrări au fost trimise secțiunii istorice, care le va aduce dinaintea d-voastre. (Va urma).

Varietați.

(Execuțiuni electrice.) Legislatura statului New-York, în ultima sa ședință, a numit o comisiune, spre a studia modul cel mai bun de a trimite pe cineva pe ceealtă lume sau a executa pedeapsa cu moarte. După o examinare minuțioasă comisiunea recomandă să se desființeze spânzurațarea și în locul funiei să se pună bateria electrică. Acest chip de execuțiune este mai uman, pentru-că e absolut fără durere și mai sigur, deoarece-ce moartea e instantanee și în fine nu isbesce așa dureros pe cei care asistă la execuțiune.

(Ce iute se răspândește melodiile.) Lecocq ajunse zilele aceste în ceartă cu vre-o câțiva prietini, cât timp îi trebuie unei melodii de stradă, pentru-ca să devină populară. În sfîrșit Lecocq se rămăși pentru suma de 1000 franci, că el va compune o melodie, care în opt zile se va cânta în tot Parisul. Lecocq se puse la pian, scris o melodie de cuplet, și un cunoscut cântăreț popular o cântă seara următoare într'un „*Café chantant*”. După patru zile Lecocq merse cu prietenii sei preste Boulevarde, se înălțară mai înaltă cu nisce coconăși, cari fluerau muzica de cuplet, dintr'o fereastră deschisă se auzi tot aceeași melodie cântată la pian, nisce copii ce se jucau într'un parc cântară tot melodia aceea folosind ca text o vechi melodie de papușe, ear' dintr'o curte se auzi asemenea melodie de cuplet, cântată pe flașnet, Lecocq care a câștigat atât de splendid rămășagul, urmărit de melodia sa se vede acum silit a călători în Belgia.

Din public.*)

Convocare.

Subscriși fondatori ai institutului de credit și de economii „*Arieșiana*” — cu convocare la ș-ul din legea comercială — convocă prin aceasta pe acei P. T. Domni, cari au subscris acțiuni la numitul institut, cu să binevoască a participa în persoană ori prin plenipotenți la Adunarea generală constituantă.

ce se va țin în Turda în 23 Aprilie 1887 la 10 oare înainte de ameași în cancelaria avocatului Dr. Ratiu. În această adunare se vor statore statutele, se va alege comitetul de supraveghiere și se vor pertracta și alte agende prevădute în susnumitul § al legii comerciale. — Totdeodată sînt rugați acei Prea Stimați Domni, cari au primit dela noi coale de subscriere, să binevoască a le retrimite până în 15 Aprilie st. n. a. c. cu ori-șice rezultat.

Turda, în 28 Februarie 1887.

Dr. Ratiu m. p.; Dionisiu St. Siulutiu m. p., jud. reg. pens.; Ioan Molnar m. p., proprietar; Petru Roșca m. p., protopresbiter gr.-or.; Simeon P. Moldovan m. p., em. prot.; Iuliu C. Vlăduțiu m. p., proprietar; Anania Moldovan m. p., avocat; Iosif Chioresan m. p., proprietar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Posta ultimă.

Budapesta, 16 Martie n. Casa deputaților. Ministrul de justiție a prezentat proiectul de lege cu privire la desființarea juristitului. Referentul deputațiunii regnicolare a cetit raportul respectiv.

Agram, 16 Martie n. Dieta a luat spre sciință raportul comisiei regnicolare. Starcevicenii și independenții au părăsit sala pe timpul votării.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 17 Martie n. Casa deputaților. Apponyi își motivează proiectul seu de lege despre iudicatura Curiei, accentuând, că până-ce nu se va înființa tribunalul administrativ, Curia e forul potrivit pentru procederea de verificare ce corespunde independenței parlamentului. Ministrul-president replică, că se pare, cu toate că și el era mai nainte aderent al iudicaturei Curiei, că e o direcțiune de tot greșită a recunoașe măsura propusă; el nu se teme că Curia nu va fi imparțială, dar' se teme că Curia se va pune pe terenul luptelor politice, și apoi nu este nici timp de a crea astfel de legi. După aceste s'a respins proiectul lui Apponyi cu o majoritate covârșitoare.

Roma, 17 Martie n. Generalul Gene din Massauah a fost rechemat.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Piața din Mediaș, 14 Martie. Grâu hectolitra fl. 5.90 până fl. 6.25; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.80; secăra fl. 3.70 până fl. 4.—; orșul — până fl. —; ovșul fl. 2.15 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.50; semința de cânepă fl. 4.— până fl. 4.25; crumpenele fl. 1.60 până fl. 2.—; melaia hectolitra fl. 7.— până fl. 8.—; mazerea fl. 4.— până fl. 5.—; fasolea fl. 3.80 până fl. 4.—; linteia fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. — până fl. 40.—; senu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de senu vârsate fl. — până fl. 44.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 35.— până fl. 40.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fenu fl. 1.40 până fl. 1.80; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 20 până 24 cr.; carnea de vițel 20 până 24 cr.; carnea de porc 44 cr.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 15 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 50.— cr., de mijloc 48.50 cr. până 49.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 46.— cr. până 48.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 44.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 43.— cr. până 45.— cr., transito ușori 43.— cr. până 45.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpeniție la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 26, 27 și 28 Februarie 1887.

Venditori	Cumpărători	felul	hectol.	graut. în aur	prețul lei
Davis	Peirano	Porumb	1200	58 1/2	6.50
Cambano	Manari	"	750	59	6.50
"	"	"	1450	58 3/4	6.50
Sassu	Marchiani	Ovș	1500	59 K.	8.50
Cotti	Manari	Rapiță	1000	53 1/2	5.30
I. Gaina	"	"	1500	53	5.—
Cațica	"	Porumb	1200	58 3/4	6.40
Dreifus	Carnavali	Grâu	3350	56 3/4	11.10
Emberico	"	"	2200	59	12.—
Sassu	Manari	Rapiță	1700	53	5.40
"	"	Porumb	1000	59	6.45
Cohen	"	"	1400	59	6.42 1/2
Frischman	"	"	1400	59	6.42 1/2
Silberstein	"	"	1200	58 1/2	6.30
Cavadia	Peirano	"	800	59 1/2	6.50
Silberstein	L. Mendl	Cinquin	780	61 1/2	7.40
"	"	"	1300	63	7.70
Sassu	G. Mendl	Porumb	1950	59	6.45
Ilief	Ovș	"	230000	59 K.	9.55
Bercovici	Carnavali	Porumb	1400	59 1/4	6.50
Focșeneanu	"	"	2100	58 1/4	6.35
Frischman	"	"	3000	59 1/2	6.55
Dimitriadis	"	"	6000	59	6.50
Goldenberg	"	"	1100	59	6.42 1/2

Bursa de Budapesta

din 16 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.60
" " " 4%	89.30
Impozitul câștilor ferate ung.	149.25
Amortizarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.25
Amortizarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortizarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bănățene-timișene	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	99.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	120.50
Impozit cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	80.75
Renta de hârtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	111.—
" " aur austriacă	133.—
Losurile austr. din 1860	860.—
Acțiunile băncii austro-ungare	295.50
" " de credit ung.	287.80
" " " austr.	—
Argintul	102.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.98
Galbeni împărătești	10.07
Napoleon-d'ori	62.60
Mărci 100 imp. germane	127.80
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de Viena

din 16 Martie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101.20
" " " 4%	89.35
" " hârtie " 5%	—
Impozitul câștilor ferate ung.	150.—
Amortizarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.80
Amortizarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortizarea datoriei câștilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.25
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " bănățene-timișene	104.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	98.75
Impozit cu premiu ung.	120.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.80
Rentă de hârtie austriacă	80.70
" " argint austriacă	81.20
Rentă de aur austriacă	111.75
Losuri austr. din 1860	133.—
Acțiunile băncii austro-ungare	869.—
" " de credit ung.	296.50
" " " austr.	287.10
Argintul	6.—
Galbeni împărătești	10.09
Napoleon-d'ori	62.60
Mărci 100 imp. germane	127.75
Londra 10 Livres sterlingi	—

LOTERIE.

Tragerea din 16 Martie st. n.

Sibiu: 71 51 81 6 72.

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	92.1/2	vând.	93.1/2
" Rur. conv. (6%)	"	83.40	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	244.—	"	248.—
Banca națională a României	"	995.—	"	970.—
Împr. oraș. București	"	34.—	"	36.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	81.1/2	"	82.1/2
Schimb 3 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128.60	"	—
Anr.	"	17.—	"	17.1/2

Cursul pieței din Sibiu

din 17 Martie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.45	vând.	8.55
Lire turcești	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusești	"	1.13	"	1.14

Exarëndare.

Pe hotarul comunei Cubleşul-unguresc din comitatul Solnoc-Dobâca sînt a se exarëndă 617 jugere catastrale pământ arător și fenaț comasat pentru pășunarea oilor (Hodaie), pe 3 sau mai mulți ani, începînd dela Sânt-Georgiul anului curent. A se informa: la d-nul Mateiu Pop Gridean, avocat în Murș-Oșorheiu.

[423] 3—3

Prima berărie de abur transilvăneană a lui IOAN HABERMANN în Sibiu.**Dela 8 Martie începînd**

se vor expeda din berăria mea următoarele calități de bere:

Bere de Martie fără sticlă à 12 cr. — pr. 100 st. 12 fl." „ **coroană** „ „ 14 „ — „ 100 „ 14 „**Bere dublă de Martie de multe grade** (hochgradig)

fără sticlă à 15 cr. — pr. 100 st. 15 fl.

Se pachetează în lași à 50 sticle. Lada se compută cu 1 fl. francată și comptant loco berăria sau gară.

Lași împreună cu sticle sînt a se retrimite franco.

Bere în butoaie.**Bere de Martie** à 12 fl. } per hectolitru" „ **coroană** „ 14 „ } loco berărie sau gară." „ **München** „ 15 „ }

Berea în sticle se poate conserva în ori-care spațiu și nu recere înghețar. În ast-mod fiecare familie în provincie își poate asigura recerînțele și a se provisiona în continu cu bere fină și sănătoasă.

[422] 3—3

Cu tot respectul se recomandă

Ioan Habermann.

Fără dare de consum.

Mersul trenurilor

pe liniile orientate

de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porțano		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porțano	Tren de porțano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porțano						
Viena	11.10	7.40			București			7.30		Viena	11.10	12.10	Teliuș	3.49	11.24	2.40			Copsa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal			1.14		Budapesta	8.20	9.05	Alba-Iulia	4.39	12.19	3.59			Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș			1.45		Szolnok	11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22			Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov			2.32		Arad	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51			Oena		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	4.16		7.47		Glogovaț	7.04	4.30	Orăștia		1.32	5.18			Sibiu		3.50	5.43		
Vărad-Velencze		7.03	9.14	1.52	Apatia	5.02		8.24		Gyorok	7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.15			Sibiu		9.31	10.50		
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Agostonfalva	5.43		8.51		Pauliș	7.58	5.07	Deva		2.52	6.35			Oena		9.55	11.14		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod	6.15		9.14		Radna-Lipova	8.17	5.19	Branicica		3.23	7.02			Loamneș		10.20	11.39		
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău	7.06		9.51		Conop	8.36	5.41	Ilia		3.55	7.28			Șeica mare		10.48	12.07		
Bratca		8.54	11.38	3.18	Sighișoara	8.52		11.08		Bérvava		6.09	Gurasada		4.08	7.40			Copsa mică		11.11	12.30		
Bucia			12.18	3.41	Elisabetopol	9.31		11.26		Soborșin		6.28	Zam		4.44	8.11			Cucerdea		10.20	3.25		
Ciucia			12.54	4.01	Mediaș	10.16		12.—		Zam		7.25	Conop		6.27	9.33			Cucerdea		4.02	10.50		
Huedin		8.58	1.57	4.26	Copsa mică	11.19		12.44		Ilia		8.01	Radna-Lipova		9.06	7.28	10.27	5.58	Cheța		4.23	11.11		
Stana		9.28	3.11	5.08	Micăsasa	11.31		12.49		Branicica		8.34	Pauliș		9.26	7.43	10.42	6.18	Ludoș		4.33	11.20		
Aghiriș			3.40	5.27	Blaj	11.52		1.05		Deva		8.55	Gyorok		9.46	7.59	10.58	6.38	M-Bogat		4.83	11.20		
Ghirbău			4.15	5.50	Crăciunel	12.31		1.34		Simeria (Piski)		9.19	Glogovaț		10.21	8.28	11.35	7.13	Cipeu-Iernut		5.10	11.57		
Nădășel			4.36	6.02	Teliuș	12.48		1.46		Orăștia		9.51	Vințul de jos		10.38	8.42	11.39	7.30	Kerel-Sz.-Pál		5.25	12.12		
			4.58	6.24	Aiud	1.51		2.19		Șibot		11.11	Alba-Iulia		11.11	11.37			Nireșteu		5.48	12.36		
Cluj	11.—		7.08	7.36	Vințul de sus	2.18		2.39		Vințul de jos		11.43	Teliuș		11.43	12.—			Oșorheiu		6.07	12.55		
Apahida	11.19		9.16	7.36	Uioara	2.48		3.01		Alba-Iulia		12.18	Budapesta		9.17	12.31			Reghinul-săs.		6.41	1.20		
Ghiris	12.33		9.16	7.36	Cucerdea	2.56		3.08		Teliuș		12.36	Viena		2.32	5.12			Reghinul-săs.		8.40	3.22		
Cucerdea	1.06		10.—	7.36	Ghiris	3.14		3.22				8.59							Reghinul-săs.		4.45	6.10		
Uioara	1.13		10.09	7.36	Apahida	4.01		3.56											Oșorheiu		6.56	12.15		
Vințul de sus	1.20		10.19	7.36	Cluj	5.28		5.10											Nireșteu		7.16	12.35		
Aiud	1.41		10.48	7.36	Nădășel	5.56		5.30											Kerel-Sz.-Pál		7.40	12.58		
Teliuș	2.10		11.34	7.36	Ghirbău	6.31	6.03	8.—											Cipeu-Iernut		8.03	1.19		
Crăciunel	2.35		12.12	7.36	Aghiriș	6.52	6.21	8.36											M-Bogat		8.37	1.49		
Blaj	2.48		12.30	7.36	Stana	7.08		9.02											Ludoș		8.51	2.02		
Micăsasa	3.20		12.52	7.36	Ciucia	7.23		9.32											Cheța		9.08	2.18		
Copsa mică	3.41		1.52	7.36	Bucia	7.50		10.11											Cucerdea		9.40	2.46		
Mediaș	4.—		2.18	7.36	Bratca	8.12	7.14	10.51											Simeria (Piski)—Uniedoară					
Elisabetopol	4.35		3.03	7.36	Rév	8.52	7.43	12.16											Simeria (Piski)		2.18			
Sighișoara	5.10		3.59	7.36	Mező-Telegd	9.10		12.50											Cerna		2.39			
Hașfalău	5.37		4.28	7.36	Fugyi Vászrhely	9.29		1.21											Uniedoara		5.10			
Homorod		7.02			Vărad-Velencze	9.41	8.22	2.02											Simeria (Piski)		5.36			
Agostonfalva		7.43			Oradea-mare	10.24	8.48	3.06											Uniedoară—Simeria (Piski)					
Apatia		8.11			P. Ladány	10.43		3.38											Uniedoara		5.36			
Feldioara		8.41			Szolnok	10.53		3.54											Simeria (Piski)		5.55			
		9.21			Oradea-mare	11.—	9.13	4.05																
Brașov		1.55				11.15	9.18	10.55																
Timiș		2.53				1.09	10.38	1.23	5.17															
Predeal		3.28				3.29	12.20	3.24	5.25															
București		9.35			Budapesta	6.38	2.15	7.45	10.—															
					Viena	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.